Maastricht in Beeld

Het Bonnefantenmuseum, deel 1, het gebouw

27-1

december 2021

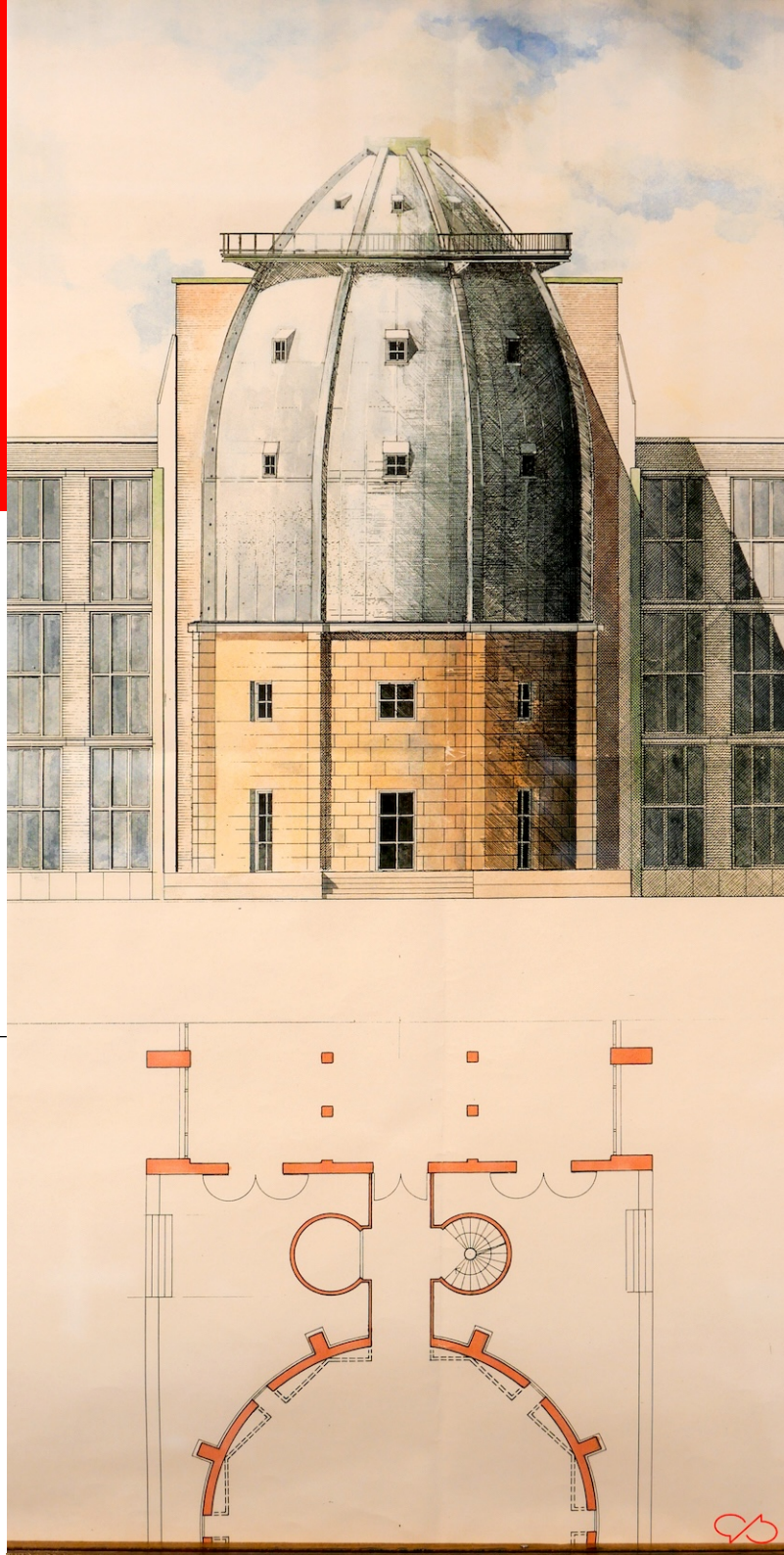

Het Bonnefantenmuseum, deel 1, het gebouw

Het museum werd in 1863 opgericht als Limburgs Geschied en Oudheidkundig Genootschap kortweg LGOG. Vanaf 1884 werd de collectie tentoongesteld. Eerst in de Augustijnenkerk, daarna in het Dinghuis, het protestantse weeshuis (de huidige toneelacademie), in het voormalige Bonnefantenklooster, in de voormalige Entre-Deux, het betonnen pand. En sinds 1995 in het eigen gebouw in de wijk Céramique.

Het Bonnefantenklooster lag aan de Ezelmarkt in Maastricht. Het klooster werd *Couvent des bons enfants* (klooster van de goede kinderen) genoemd dat in het Maastrichts uitgesproken werd als Bonnefanten. Het museum was er gevestigd tussen 1952 en 1978. Het museum heette sinds 1967 officieel Stichting Limburgs Museum voor Kunst en Oudheden / Bonnefantenmuseum. Het museum dankt z'n naam dus aan het voormalige klooster.

Adres: Avenue Céramique 250
Wikipedia: wikipedia.org/wiki/Bonnefantenmuseum

Het gebouw is ontworpen door de Italiaanse architect Aldo Rossi. Het grondplan is in de vorm van een E met aan de middelste dwarsstreep de markante toren buiten. Bij de ingang staat een binnentoren. Die is van buitenaf niet zichtbaar. We kijken naar boven. Het trapportaal is geïnspireerd op de trappen in Luik. En bij de garderobe en de kluisjes is het museum eigenlijk al begonnen: kluisjes als vitrientjes met kunstboeken.

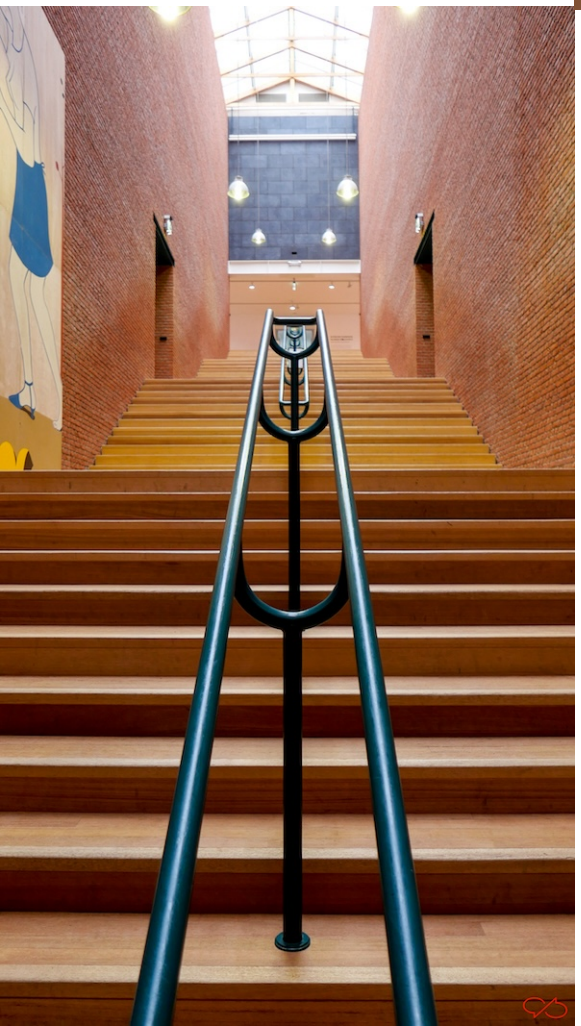

Gouverne
TOILETTEN

Op de linker pagina zien we Café Epanema.

De bovenste foto laat het interieur in de toren zien, de onderste het museum-restaurant.

Op deze pagina de museum-winkel. Daar is ook de kunstuitleen.

Lumière
OPEN AIR
FILM FESTIVAL

Hiernaast het auditorium voor lezingen en presentaties. Het is nu ingericht voor een introductie op de expositie *Deep See Blue Surrounding You* van Laure Prouvost. Vandaar de strandstoelen. Verder zien we twee van de diverse tentoon-stellingsruimtes. Deze zijn voor de collecties oude kunst op de eerste verdieping.

Het trapportaal is een formidabele ruimte. Hoog, met een lichtstraat bovenin. De enorme trap is geïnspireerd op de trappen in Luik, een straat met 374 treden tegen de Montagne de Bueren. Ook daar loopt in het midden een dubbele leuning die in de lengte hier en daar onderbroken is. Op de foto rechts kijken we in de koepel van de buitentoren. De toren is een prachtige plek voor speciale presentaties.

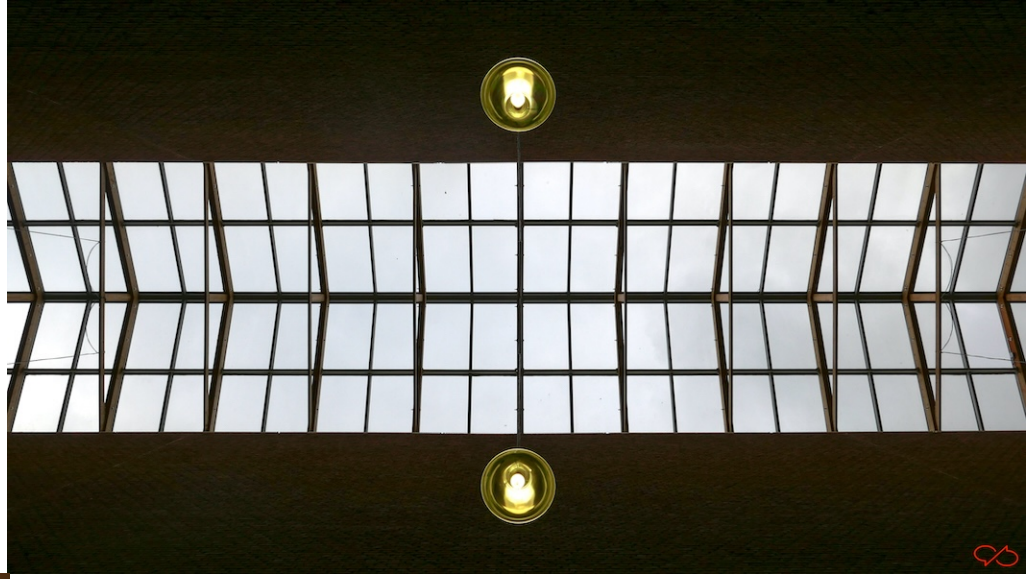

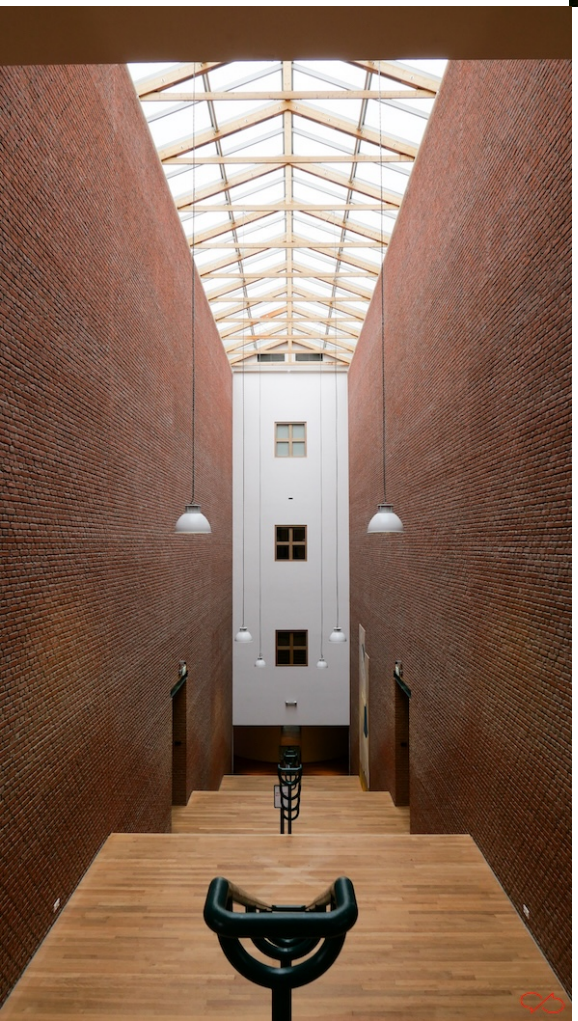

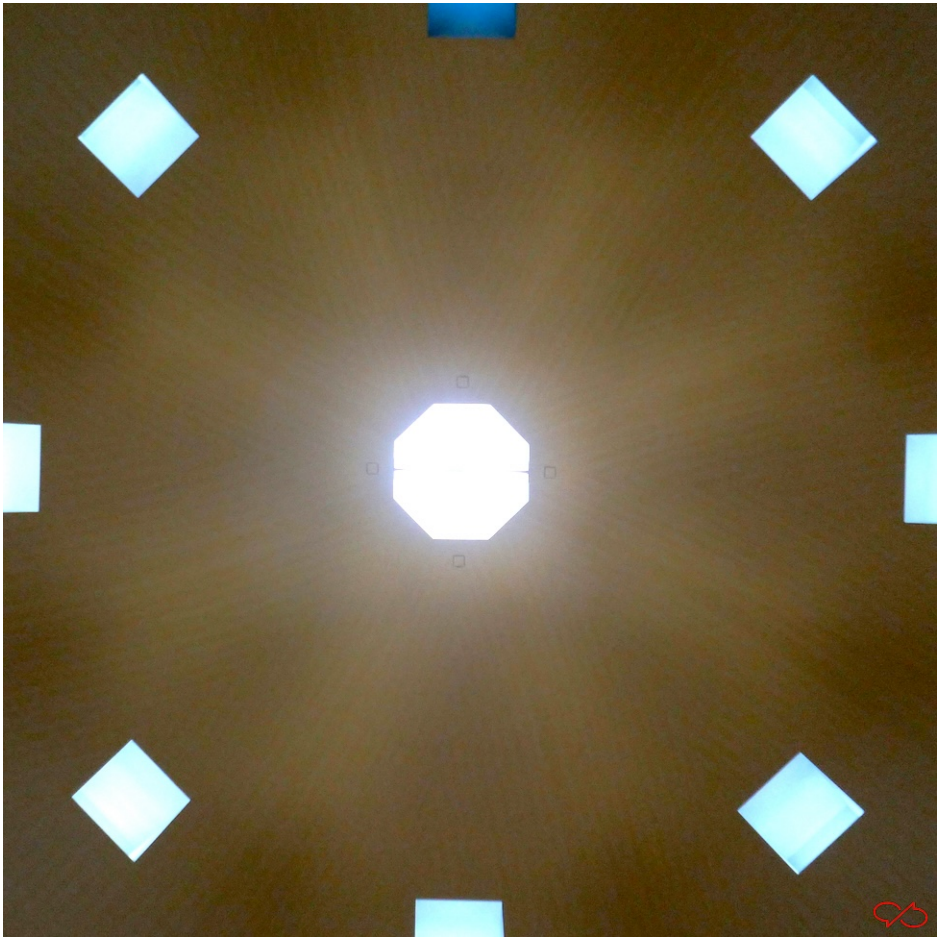

Er zijn bouwtekeningen en maquettes. Een aantal zijn uitgestald en kunnen bekeken worden. Ze zeggen iets over het ontwerpproces en de overwegingen. Op de foto rechtsonder zien we de toren in doorsnee. Dan pas valt op dat de toren dubbelwandig is. Op de bouwtekening en de maquette is te zien dat het onderste deel niet gepleisterd is, maar betegeld met dezelfde rode tegel als de muren.

Rossi ontwierp niet alleen gebouwen. Hij was ook ontwerper voor Alessi, een Italiaans bedrijf waar huishoudelijke producten gemaakt worden van uitzonderlijk ontwerp, design. Hij ontwierp daar ondermeer La Conica, een koffiekan, Il Conico, een waterketel en La Cupola, een espresso koffiezetapparaat. Ook ontwierp hij meubels. In het museum zien we voorbeelden.

Op de eerste verdieping ligt het atelier van de Stichting Restauratie Atelier Limburg, de SRAL. Daar worden kunstwerken gerestaureerd. Daar is bijzonder veel vakmanschap en -kennis voor nodig. De deur staat open, de bezoeker mag binnenkijken hoe dat restaureren gaat. Op de foto boven is men bezig het spieraam van een schilderij te herstellen. De foto links is symbolisch voor hoe nauwgezet en voorzichtig men te werk gaat.

Het museum heeft een eigen lettertype laten ontwerpen en dat wordt gebruikt in allerlei publicaties. Het bevat elementen die verwijzen naar het gebouw. De A die de toren voorstelt, de L waarin de monumentale trap te zien is, de C die eindigt op de kenmerkende ramen. Sommige letters hebben meerdere uitvoeringen. De A in Altijd is anders dan die in Bonnefanten. En die O verschilt van die van Organisatie. In sommige letters komen delen van oude lettertypes voor. Kijk maar eens naar de A en de E in Bonnefanten. De gekleurde letters en de gekleurde achtergronden geven een levendig letterbeeld.

In de oksels van het gebouw, de binnenhoven, staan twee grote kunstwerken, objecten met eenvoudige geometrische grondvormen. *Minimal art*.
The Hours of the Day van Richard Serra, twaalf cortenstalen panelen, 513 cm breed, 15 cm dik en verschillende hoogtes.
Long Pyramid van Sol LeWitt, een betonstenen langwerpige piramide van 1440 x 360 x 320 cm. De binnenhoven zijn toegankelijk, men kan de werken van nabij bekijken.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een fotomagazine voor liefhebbers van de stad Maastricht.
De opzet is simpel: interessante onderwerpen, behoorlijke foto's, korte stukken tekst met wat uitleg en achtergronden en een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de Boekenkast van Peter Scheele:
https://pjscheele.nl

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

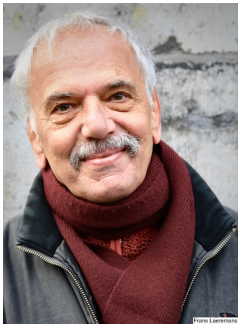

Colofon
Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II
Bewerking: Adobe Lightroom 6.14
Opmaak: Apple Pages 11.1
Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele